

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om omarbeting av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och av rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut"

(KOM(2004) 486 slutlig – 2004/0155 och 2004/0159 COD)

(2005/C 234/02)

Den 13 september 2004 beslutade rådet att i enlighet med artikel 95 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda yttrande.

Facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 14 februari 2005. Föredragande var **Guido Ravoet**.

Vid sin 415:e plenarsession den 9-10 mars 2005 (sammanträdet den 9 mars 2005) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 124 röster för och 1 röst emot:

1. Förslagets innehåll och omfattning

1.1 Den 14 juli 2004 offentliggjorde kommissionen sitt förslag till direktiv⁽¹⁾ om omarbeting av det andra direktivet om kapitalkrav (93/6/EEG) och direktivet om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (2000/12/EG). Genom detta direktiv kommer överenskommelsen inom Baselkommittén (*International Convergence of Capital Measures and Capital Standards*) att genomföras i Europeiska unionen. I detta yttrande kommer direktivet härnäst att benämnas kapitalkravsdirektivet.

1.2 Kapitalkravsdirektivet kommer att gälla samtliga kreditinstitut och värdepappersföretag i Europeiska unionen och syftar till att skapa en ytterst riskkänslig ram för bankverksamhet i EU. Det kommer att stimulera banksektorn att med tiden övergå till ytterst känsliga riskmättningsmetoder genom tekniska framsteg och investeringar i personalutbildning. Det kommer att stärka konsumentskyddet, den finansiella stabiliteten och det europeiska näringslivets globala konkurrenskraft genom att erbjuda en god grund att stå på för alla de företag som vill expandera eller förnya sin verksamhet genom omfördelning av kapital.

1.3 Kapitalkravsdirektivet är det lagstiftningsinstrument som kommer att användas för att genomföra bestämmelserna i överenskommelsen inom Baselkommittén för banktillsyn i hela EU. Baselkommittén inrättades 1974 av G10-ländernas centralbankschefer. Överenskommelser inom Baselkommittén är inte rättsligt bindande utan syftar till att skapa ett gemensamt tillsynsregelverk, hitta gemensamma lösningar och främja rättvisa konkurrensregler för banker på världsmarknaden.

1.4 Baselkommitténs första kapitäläckningsöverenskommelse (Basel I) offentliggjordes 1988. År 1999 inleddes översynen av överenskommelsen med anledning av den snabba utvecklingen av olika riskhanteringsstrategier under 90-talet. Som ett resultat av detta arbete offentliggjordes *International Convergence of Capital Measures and Capital Standards*⁽²⁾ i juni 2004 (överenskommelsen inom Baselkommittén).

1.5 Överenskommelsen inom Baselkommittén är indelad i tre delar, som vanligtvis benämns "de tre pelarna". Den första pelaren innehåller bestämmelser avseende de lägsta lagstadgade kapitalkraven i fråga om kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker. Kreditinstituten kan välja mellan en rad olika alternativ med varierande grad av finmaskighet. Den andra pelaren behandlar tillsynen, som skall ske genom en aktiv dialog mellan institutet och tillsynsmyndigheten. Syftet är att garantera att institutets interna arbetsmetoder är korrekta, så att man kan bedöma kapitalkraven med beaktande av gruppens riskprofil. Den tredje pelaren innehåller bestämmelser som ålägger kreditinstituten att informera marknaden om institutens olika kapitalkostnader. Man säger ofta att den tredje pelaren bidrar till marknadsdisciplin eftersom denna typ av insyn främjar bästa praxis och ökar investerarnas förtroende.

1.6 En rad olika alternativ för att mäta såväl kreditrisk som operativ risk, och för att minska kreditrisken, finns tillgängliga för banker och värdepappersföretag. Anledningen till detta är att man skall kunna garantera att regelverket är balanserat och att det finns incitament för mindre kreditinstitut att arbeta med mer avancerade mätmetoder. De mer avancerade mätmetoderna är dyrare att tillämpa eftersom de bygger på interna modeller som utarbetats av kreditinstituten. De är dock mer riskkänsliga och leder därför till lägre kapitalkostnader.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/internal_market/regcapital/index_en.htm

⁽²⁾ <http://www.bis.org/publ/bcbs107.pdf>

1:a pelaren		Kreditrisk		Operativ risk	2:a pelaren	3:e pelaren
	Internmodeller	Avancerad intern riskklassificeringsmetod (AIRBA)	Avancerad kreditrisk-minimering	Avancerad mätmetod (AMA)		
	Standardmetoder	Grundläggande intern riskklassificeringsmetod (FIRBA)	Standardiserad riskminimering	Schablonmetod (STA)		
	Schablonmetod (STA)	Basmetod (BIA)				

2. Allmänna kommentarer

2.1 Kapitalkravsdirektivet är det lagstiftningsinstrument genom vilket gemenskapen kommer att genomföra överenskommelsen inom Baselkommittén i EU. Kommissionen har utarbetat ett direktiv som i stora drag ligger i linje med Baselöverenskommelsen men som också tar hänsyn till EU:s särdrag. Det är mycket viktigt att EU:s regler ligger i linje med Baselöverenskommelsen, så att de europeiska bankerna kan konkurrera på lika villkor med företag från länder med annan lagstiftning där Baselöverenskommelsen tillämpas.

2.2 En viktig skillnad mellan kapitalkravsdirektivet och Baselöverenskommelsen är att gemenskapens bestämmelser kommer att gälla för alla kreditinstitut och värdepappersföretag i EU. Baselöverenskommelsen har utformats för internationellt verksamma banker. Kommissionens beslut att tillämpa bestämmelserna på fler aktörer ligger i såväl långivarnas som låntagarnas intresse. Ett väl fungerande banksystem med god kapitaltillgång gör det möjligt för bankerna att låna ut pengar under hela konjunkturcykeln. Detta skapar ökad stabilitet inom banksektorn.

2.3 Fördelarna för den europeiska bankindustrin, det europeiska näringslivet och EU:s konsumenter kommer endast att vara långsiktigt hållbara om direktivet är tillräckligt flexibelt i så måtto att det kan anpassas till den framtida utvecklingen inom näringslivet och på marknaden samt till behovet av tillsyn. Detta är nödvändigt för att skydda långivarnas och låntagarnas intressen och se till att EU även fortsättningsvis lever upp till sitt goda rykte som en marknad med bästa praxis.

2.4 Kommissionen har använt en effektiv metod när det gäller att definiera de grundläggande principerna och målen i

artiklarna i det omarbetade direktivet och de tekniska åtgärderna i direktivets bilagor. Metoden skapar utrymme för den flexibilitet som krävs eftersom bestämmelserna i direktivet kan ändras genom ett särskilt kommittéförfarande.

3. Särskilda kommentarer

Kommittén lovordar kommissionen för dess förslag till direktiv, som håller mycket hög kvalitet. Kommittén anser dock att ett antal frågor ändå bör kommenteras. Lagstiftningsförslaget håller hög kvalitet eftersom ett rekordstort antal aktörer har rådfrågats under arbetet med att omvandla Baselöverenskommelsen till gemenskapslagstiftning. Kommissionen har också tagit del av Baselkommitténs konsekvensanalyser. Såsom representant för det organiserade civila samhället i EU ser EESK mycket positivt på denna utveckling och anmodar de lagstiftande institutionerna att även fortsättningsvis beakta marknadsaktörernas ståndpunkter i EU:s lagstiftningsprocess.

3.1 Konsekvenser för mindre kreditinstitut i EU

3.1.1 Kommittén anser att direktivets föreslagna tillämpningsområde är korrekt, eftersom samtliga konsumenter och företag i EU kan dra fördel av förslaget. Kommittén anser dessutom att både stora och små kreditinstitut gagnas av en översyn av kapitalkravslagstiftningen. Kommissionen har gjort korrekta avvägningar och skapar å ena sidan incitament för mindre kreditinstitut att på sikt tillämpa mer avancerade mätmetoder och inrättar å andra sidan ett balanserat regelverk som tar hänsyn till de mindre kreditinstitutens begränsade resurser.

3.1.2 Kommissionen har också tagit fasta på Baselkommitténs förslag om att begränsa lagstiftningen avseende utlåning till små och medelstora företag. Dessa förändringar (som beskrivs närmare under avsnittet "Konsekvenser för små och medelstora företag") inger tillförsikt, eftersom kommittén annars hade varit orolig för att det nya regelverket kunde ha gett upphov till fler sammanslagningar inom den europeiska banksektorn och därmed minskade valmöjligheter för konsumenterna. I detta hänseende är det också med tillförsikt som kommittén noterar att Price Waterhouse Coopers i sin konsekvensanalys från april 2004⁽³⁾ drar slutsatsen att det är osannolikt att direktivet kommer att påverka konkurrensen inom banksektorn om det genomförs på ett enhetligt sätt i hela EU.

3.2 Konsekvenser för konsumenter

Den finansiella stabilitet och den ökade riskmedvetenhet som blir följderna av de nya bestämmelserna kommer att vara positiv för konsumenterna, eftersom förtroendet för det finansiella systemet stärks och riskerna inom hela systemet minskar. Enligt Price Waterhouse Coopers konsekvensanalys kommer en övergång till ett system med ökat riskmedvetande att minska det totala egna kapitalet inom banksektorn, vilket i sin tur kommer att leda till en viss förbättring av BNP inom EU. En bättre kapitalallokering i ekonomin påverkar arbetet med att uppnå EU:s mer övergripande ekonomiska och sociala målsättningar i positiv riktning.

3.3 Konsekvenser för små och medelstora företag

3.3.1 Kommittén välkomnar de förändringar som gjorts i regelverket, som nu tar hänsyn till konsekvenserna för små och medelstora företag. Kommittén vill framför allt framhålla följande:

- Kapitalkostnaderna för lån till småföretag har sänkts genom att kurvan för småskaliga lån planats ut.
- Vissa banker behandlar sin exponering mot små och medelstora företag som hushållsexponeringar. Dessa exponeringar kan nu slås samman som en del av bankernas hushållsportfölj.
- Baselkommittén har tagit bort kraven på grynhetsjustering för lån till småföretag, vilket gör det möjligt för fler banker att dra fördel av eventuell förmånsbehandling.
- Det nya regelverket präglas av ett ökat erkännande av säkerheter och garantier.

3.3.2 Kommittén välkomnar i detta hänseende resultaten av den tredje kvantitativa konsekvensanalysen. Resultaten av denna konsekvensanalys visar att bankernas kapitalkostnader för lån till små och medelstora företag som ingår i bankernas

⁽³⁾ Price Waterhouse Coopers fick i uppdrag av kommissionen att analysera de finansiella och makroekonomiska konsekvenserna av förslaget till direktiv.

företagsportfölj till största delen kommer att ligga kvar på nuvarande nivå för banker som tillämpar schablonmetoden för kreditrisker och i genomsnitt kommer att sjunka med mellan 3 och 11 % för banker som tillämpar interna riskklassificeringsmetoder. Kapitalkostnaderna för exponeringar mot små och medelstora företag som uppfyller kraven för att behandlas inom ramen för institutets hushållsportfölj kommer att minska med i genomsnitt 12–13 % enligt schablonmetoden och med upp till 31 % enligt den avancerade interna riskklassificeringsmetoden.

3.4 Enhetliga regler i hela EU

Att medlemsstaterna konsekvent tillämpar de nya tillsynsreglerna kommer att leda till en korrekt kontroll och till att målen för den inre marknaden uppfylls. Antalet fall när medlemsstaterna själva kan besluta om att inte tillämpa vissa bestämmelser i kapitalkravsdirektivet är dock alldeles för stort och hämmar ett konsekvent genomförande av direktivet. Kommittén är övertygad om att de nationella undantagen rent generellt bör tas bort inom en viss övergångsperiod och välkomnar arbetet inom Europeiska banktillsynskommittén i detta hänseende. Det finns ett antal nationella undantag som på ett avgörande sätt kan skapa snedvridningar på den inre marknaden för bankkoncerner med verksamhet i flera länder och som kommer att skapa instabilitet i det finansiella systemet. Detta skulle därför minska fördelarna för långivare och låntagare i EU genom ökade kreditkostnader och genom att urvalet av finansiella tjänster begränsas.

3.4.1 Kapitalkravsnivåer

3.4.1.1 Enligt artikel 68 i direktivet skall instituten uppfylla kraven på eget kapital inom koncernen. Enligt artikel 69.1 kan medlemsstaterna även fortsättningsvis besluta om att inte tillämpa denna regel, utan i stället låta bestämmelsen gälla hela kreditinstitutet och dess dotterbolag i samma medlemsstat under förutsättning att koncernen uppfyller stringent tillämpade villkor. Dessa undantagsbestämmelser kan snedvrیدا konkurrensen mellan medlemsstaterna för bankkoncerner med internationell verksamhet. Kommittén anser att detta inte är förenligt med reglerna på inre marknaden.

3.4.1.2 Om en medlemsstat väljer att tillämpa kapitalkravsbestämmelserna på varje enskilt kreditinstitut kommer dessutom tillsynsmyndighetens möjlighet att bedöma koncernens sammanvägda riskprofil att urholkas. Att begränsa den samlade tillsynen till dotterbolag i samma medlemsstat som moderbolaget får samma effekt. Som regel bör därför tillsynen av kreditinstitut ske på koncernnivå inom EU, enligt bestämmelser som gör det möjligt att fördela det egna kapitel på ett adekvat sätt mellan moderbolaget och dess dotterbolag.

3.4.2 Koncerninterna exponeringar

3.4.2.1 Medlemsstaterna har rätt att fastställa en riskvikt för koncerninterna exponeringar. Detta alternativ gör det möjligt för medlemsstater att tillämpa 0 % riskvikt för exponeringar mellan ett kreditinstitut och dess moderbolag och mellan ett kreditinstitut och dess dotterbolag eller ett annat systerbolag i koncernen. För att vara berättigad till 0 % riskvikt måste motparten vara hemmahörande i samma medlemsstat som institutet. Kommittén anser att 0 % riskvikt är en korrekt bedömning av riskexponeringen inom en och samma koncern. Medlemsstaternas möjlighet att bevilja undantag från vissa bestämmelser i direktivet kan dock innebära att kreditinstitut i vissa medlemsstater måste avsätta eget kapital till koncerninterna riskexponeringar utan att detta är motiverat.

3.4.2.2 Det strider mot inre marknadens regler att begränsa möjligheten till 0 % riskvikt till exponeringen mot parter i samma medlemsstat. Koncerninterna riskexponeringar gentemot parter i en annan medlemsstat har samma riskprofil som riskexponeringarna gentemot parter i samma medlemsstat. Man bör därför tillämpa 0 % riskvikt för koncerninterna riskexponeringar inom hela EU.

3.4.3 Den avancerade mätmetoden för operativ risk (AMA)

3.4.3.1 Baselkommittén för banktillsyn definierar operativ risk som "risken för direkta eller indirekta förluster på grund av otillräckliga eller bristfälliga interna processer, den mänskliga faktorn, felaktiga system eller yttre omständigheter". En operativ riskvikt enligt överenskommelsen inom Baselkommittén införs nu för första gången, och instituten måste följaktligen utveckla helt nya metoder för att mäta operativ risk. Såsom påpekas ovan finns en rad olika alternativ för att mäta operativ risk. Den avancerade mätmetoden för operativ risk innebär att banker måste utveckla interna modeller som godkänns av behöriga myndigheter. De europeiska instituten har gjort betydande investeringar när det gäller att utveckla sådana system på gruppnivå. Metoderna för att mäta operativ risk har harmoniserats för de olika affärsområden inom vilka instituten är verksamma.

3.4.3.2 Enligt artikel 105.4 kan medlemsstaterna ge instituten möjlighet att uppfylla de kvalificerande kriterierna för den avancerade mätmetoden för operativ risk på högsta koncernnivå inom EU. En tillämpning av den avancerade mätmetoden på koncernnivå inom EU ligger i linje med branschens nuvarande hantering av operativ risk. Om bankerna inte kan uppfylla kraven på koncernnivå inom EU är det omöjligt att göra en korrekt bedömning av koncernens operativa risk-

profil. Om koncernen kan visa att det operativa riskkapitalet fördelats på ett adekvat sätt inom koncernen, bör kravet uppfyllas av moderbolaget och dess dotterbolag gemensamt.

3.4.4 Institutens exponering enligt schablonmetoden för kreditrisker

Vid sidan om bestämmelserna i överenskommelsen inom Baselkommittén kan medlemsstaterna tillämpa en av två metoder för att fastställa kreditinstitutens riskvikt (Bilaga VI, punkterna 26–27 och 28–31). Val av mätmetoder för ett kreditinstitut skulle i sådana fall avgöras av dess nationalitet och inte av försiktighets-skäl. Kreditinstitut som bedriver gränsöverskridande verksamhet skulle också behandlas annorlunda i förhållande till konkurrenter på samma marknad. Detta strider mot målsättningarna för inre marknaden. Ett enhetligt system bör därför tillämpas i hela EU.

3.4.5 Löptidsanpassning

Vid sidan om bestämmelserna i överenskommelsen inom Baselkommittén kan medlemsstaterna tillämpa formeln för effektiv löptid (punkt 12, del 2, bilaga VII) för kreditinstitut som omfattas av den avancerade interna riskklassificeringsmetoden även för kreditinstitut som omfattas av den grundläggande metoden. Formeln för effektiv löptid innebär att mätning av kapitalkostnaden för kortfristiga produkter anpassas bättre till den aktuella riskprofilen. Kreditinstitut som bedriver gränsöverskridande verksamhet skulle också behandlas annorlunda i förhållande till konkurrenter på samma marknad. Kommittén anser återigen att detta strider mot målsättningarna för den inre marknaden. Möjligheten för medlemsstaterna att besluta om undantag från bestämmelserna i direktivet bör tas bort, så att alla kreditinstitut som tillämpar den grundläggande interna riskklassificeringsmetoden behandlas lika.

3.5 Tillsynssamarbete – den andra och tredje pelaren

3.5.1 Kommittén håller med kommissionen om att näringslivets ökade gränsöverskridande verksamhet och centraliseringen av riskhanteringen inom koncerner med gränsöverskridande verksamhet förstärker behovet av en förbättrad samordning och ett fördjupat samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheterna inom EU. Förslaget om en starkare ställning för den tillsynsmyndighet som kontrollerar moderbolaget respekterar de nationella tillsynsmyndigheternas roll och innebär samtidigt att tillsynen av kreditinstitut utförs på en och samma ort (bl.a. när det gäller godkännandet av den interna riskklassificeringsmetoden för kreditrisk och den avancerade mätmetoden för operativ risk).

3.5.2 Kommittén anser att modellen med en myndighet som ansvarar för den samlade tillsynen bör utvidgas till att också omfatta såväl tillsynsöversynsprocessen enligt den andra pelaren som kravet på information till marknaden enligt den tredje pelaren. Båda pelarna bör tillämpas på högsta koncernnivå för samtliga bolag inom EU. Om bestämmelserna enligt den andra och tredje pelaren tillämpas för varje enskilt institut kommer de inte att avspeglade koncernens sammantagna riskprofil. I fråga om tillsynsöversynsprocessen enligt den andra pelaren kommer detta att innebära en bristfällig kontroll av dotterbolag inom EU, och därmed kan det bli svårt att uppnå målsättningen om förbättrad kunskap om koncernens riskfiler. Detta ligger inte i långivarnas eller låntagarnas intresse. Om den tredje pelaren inte tillämpas på koncernnivå, kommer informationsplikten inte att innebära att investerare får bättre kännedom om en viss koncerns totala ekonomiska ställning.

3.6 Behandling av värdepappersföretag

Kommittén välkomnar att värdepappersföretag omfattas av förslaget till direktiv, eftersom detta är viktigt för det europeiska finansiella systemets stabilitet, som i allt högre grad är beroende av att finansmarknaderna fungerar väl. Kommittén anser att samma regler bör gälla för kreditinstitut och värdepappersföretag i största möjliga utsträckning när dessa företag är exponerade för samma typer av risk.

3.7 Offentliggörande av tillsynsresultaten

Kommittén ställer sig helt och hållet bakom förslaget om att införa ett system där tillsynsresultaten offentliggörs. Detta kommer att skapa ökad konvergens på inre marknaden och tjäna som underlag för diskussionen om eventuella förändringar av EU:s regelverk för kapitalkrav. Det kommer också att belysa skillnader i fråga om hur direktivet har genomförts. Det ligger i både bankernas och konsumenternas intresse att skapa lika förutsättningar för alla institut i hela EU.

3.8 Översynen av handelslager

Tillsammans med Internationella organet för värdepappersövervakning (IOSCO), det internationella organ som arbetar med regleringar av finansmarknaden, genomför Baselkommittén en översyn av motpartsrisiker och frågor som gäller handelslager⁽⁴⁾. Kommittén välkomnar kommissionens utfästelse att se till att resultaten från översynen av frågor som rör handelslager återspeglas i direktivet innan det genomförs. Kommittén håller med om att arbetet med frågan om dubbla fallissemang och motpartsrisiker bör avslutas så snart som möjligt, och bestämmelser avseende dessa frågor bör införlivas i direktivet genom

(4) Finansinstitut delar i huvudsak in sina tillgångar i två kategorier, "finansieringsverksamhet" och "handelslager". De flesta transaktioner på lång och medellång sikt bokförs under kategorin "finansieringsverksamhet" (utlåning, inlåning, m.m.) medan kategorin "handelslager" är en ägarportfölj bestående av finansinstitutets kortsiktiga finansieringsinstrument som utgör tillgångar på grund av institutets handelsverksamhet. Investeringsbanker placerar i stort sett alla finansiella tillgångar i företagets handelslager. Skillnaden mellan finansieringsverksamhet och handelslager har aldrig definierats rent formellt.

de lagstiftningsinstrument som står till kommissionens förfogande. Frågan om gränsdragningen mellan handelslager och finansieringsverksamhet är dock ytterst teknisk och bör inte behandlas alltför förhastat. Ett ofullständigt arbete i denna mycket viktiga fråga kan få negativa konsekvenser för de europeiska investerarna i framtiden. Kommittén efterlyser således en mer noggrann analys av denna fråga, som bör regleras genom EU:s lagstiftning vid ett senare tillfälle.

3.9 Datum för genomförande

Kommittén anser att datum för direktivets genomförande borde vara den 1 januari 2007 i stället för den 31 december 2006 för schablonmetoden, och den 1 januari 2008 i stället för den 31 december 2007 för de avancerade metoderna. Skyldigheten att genomföra direktivet den 31 december skulle innebära betungande rapporteringskrav.

3.10 Konjunkturpåverkan

Det finns en allvarlig risk för att det nya regelverket påverkar konjunkturen, genom att banker begränsar utlåningen under lågkonjunktur på grund av ökade kapitalkrav i en ekonomi som kännetecknas av allt högre risk. Även om det är oundvikligt att tillgången på krediter begränsas under svårare tider kan fler begränsningar förvärpa lågkonjunkturstendenser i ekonomin. Kommittén ställer sig mycket positiv till kapitalkravsdirektivets krav på stresstålighetprövning under hela konjunkturcykeln. Avsikten att begränsa konjunkturpåverkan genom de tvåårsrapporter som kommissionen utarbetar och som överlämnas till Europaparlamentet och rådet är den minsta insats som bör göras vad gäller konjunkturpåverkan.

3.11 Vilka konsekvenser får tillämpningen av internationella standarder för finansiell rapportering på det lagstadgade kravet på eget kapital?

3.11.1 Redovisning enligt internationella standarder för finansiell rapportering ger information av hög kvalitet som rent generellt är tillförlitlig. Dessa standarder bör därför utgöra utgångspunkten för definitionen av det lagstadgade kravet på eget kapital. Om man använder de internationella standarderna för finansiell rapportering som grund för kapitaltäckningskravet bidrar man också till att skapa lika regler för alla kreditinstitut, vilket underlättar möjligheten till jämförelser. Genom en ökad samstämmighet mellan de internationella standarderna för finansiell rapportering och bestämmelserna för kapitaltäckningskrav blir det också enklare för marknadsaktörerna att undvika feltolkningar, och de interna förfarandena blir både enklare och mer kostnadseffektiva.

3.11.2 Kommittén anser att en sammanslagning av dessa båda uppsättningar av regler skulle göra det möjligt för banker att hålla sig med en räkenskapsredovisning för all finansiell och lagstadgad rapportering. Lagstiftarna kan dock inta olika ståndpunkter i olika sammanhang, framför allt när redovisningsnormerna inte avspeglar riskexponeringarna på ett korrekt sätt. Lagstiftaren kan därför behöva göra vissa justeringar av redovisningsresultaten. Om ett eller flera mål i det nya regelverket för kapitalkrav äventyras på grund av gällande redovisningsregler, krävs någon form av försiktighetsmarginaler vid bedömningen av det lagstiftade egna kapitalet. Av operativa skäl bör dessa justeringar, de av lagstiftaren godkända redovisningsprinciperna, begränsas till att endast omfatta betydande redovisningsposter.

3.11.3 Mot denna bakgrund välkomnar kommittén de försiktighetsmarginaler som införts av kommissionen genom artikel 64.4 i förslaget till direktiv i linje med Baselkommitténs ståndpunkter. Kommittén välkomnar också det arbete som pågår inom Europeiska banktillsynskommittén när det gäller att utveckla olika slags försiktighetsmarginaler.

Bryssel den 9 mars 2005

4. Slutsatser

4.1 Förslaget till direktiv behandlas för närvarande för första gången av ministerrådet och Europaparlamentet. Kommittén anser att tonvikten nu bör ligga vid att nå en överenskommelse om ett flexibelt direktiv som ligger i linje med överenskommelsen inom Baselkommittén och som bidrar till att samma bestämmelser tillämpas i hela EU.

4.2 Det är viktigt att direktivet godkänns relativt snart, så att branschen kan dra nytta av de investeringar i storleksordningen 20 upp till högst 30 miljarder euro som gjorts i förbättrade riskhanteringssystem. Om genomförandet försenas kommer den europeiska bankindustrin att drabbas av konkurrensnackdelar på världsmarknaden. Detta ligger inte i långivarnas eller låntagarnas intresse. Det viktigaste av allt är dock att lagstiftningen håller hög kvalitet och att alla berörda parter ståndpunkter beaktas av EU:s lagstiftande institutioner.

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Anne-Marie SIGMUND